ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlásené: 28.08.1946 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

168.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ! Dr. EDVARD BENEŠ, PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, VŠEM, KTEŘÍ TENTO LIST ČÍSTI NEBO ČTOUCE SLYŠETI BUDOU, POZDRAVENÍ. JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ A FEDERATIVNÍ LIDOVÉ REPUBLIKY JUGOSLAVIE BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA:

Smlouva o přátelství, vzájemné pomoci a mírové spolupráci mezi ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKOU A FEDERATIVNÍ LIDOVOU REPUBLIKOU JUGOSLAVIÍ

President Československé republiky a
Presidium Národního shromáždění Federativní lidové republiky Jugoslavie,
přejíce si slavnostně potvrditi svazky upřímného přátelství, které od nepaměti spojuje bratrské slovanské národy Československa a Jugoslavie a které bylo v této vítězné válce znovu osvědčeno ve společném boji proti témuž nepříteli a témuž nebezpečí,
majíce na paměti životní zájem obou zemí na společné obraně pro případ, že by Německo obnovilo svou útočnou politiku proti jejich svobodě, politické nezávislosti a územní celistvosti,
jsouce přesvědčeni, že společná obrana proti takovému nebezpečí je v zájmu zachování mezinárodního míru a bezpečnosti, které je i cílem Charty Organisace Spojených národů, kterou obě země přijaly,
jsouce rozhodnuti dále utužovati a prohlubovati duchovní a hospodářské vztahy, které byly již dříve společným úsilím vytvořeny mezi oběma zeměmi,
rozhodli se sjednati za tím účelem smlouvu a ustanovili svými zmocněnci:
PRESIDENT ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY
pana Zdeňka Fierlingera, předsedu vlády,
PRESIDIUM NÁRODNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ FEDERATIVNÍ LIDOVÉ REPUBLIKY JUGOSLAVIE
pana Josefa Broz-Tita, Maršála Jugoslavie, předsedu vlády Federativní lidové republiky Jugoslavie,
kteří, vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek I.

Vysoké smluvní strany se dohodly, že se v zájmu obou zemí a jejich národů sdruží v politice osvědčeného a trvalého přátelství, které budou utužovat úzkou součinností mezi oběma zeměmi.

Článek II.

Vysoké smluvní strany se zavazují, že učiní společně všechna opatření ve své moci, aby znemožnily jakoukoli novou hrozbu a zamezily opakování útoku se strany Německa neb kteréhokoli jiného státu, který by se s ním přímo neb jakkoli jinak spojil.

Za tím účelem se Vysoké smluvní strany zúčastní v duchu nejupřímnější součinnosti všech mezinárodních akcí pro zachování mezinárodního míru a bezpečnosti a plně přispějí k tomu, aby se tento cíl stal skutkem.

Při provádění této smlouvy budou Vysoké smluvní strany dbát svých závazků jakožto členů Organisace Spojených národů.

Článek III.

Kdyby jedna z Vysokých smluvních stran byla zapletena do nepřátelství s Německem, které by obnovilo svou útočnou politiku, neb s kterýmkoli jiným státem, který by se s Německem k útočnému činu spojil, poskytne jí neprodleně druhá Vysoká smluvní strana vojenskou a jinou pomoc všemi prostředky, které má po ruce.

Článek IV.

Vysoké smluvní strany se zavazují, že žádná z nich nesjedná spojenectví a nezúčastní se koalice, namířených proti druhé Vysoké smluvní straně.

Článek V.

Vysoké smluvní strany budou upevňovati společně i každá ve své působnosti hospodářské, duchovní a jiné styky mezi oběma zeměmi dle úmluv a dohod k tomu cíli sjednaných.

Článek VI.

Tato smlouva nabývá účinnosti ihned po podpisu a bude ratifikována v době co nejkratší. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze co možná nejdříve.

Tato smlouva zůstává v účinnosti po dobu dvaceti let ode dne podepsání. Jestliže však žádná z Vysokých smluvních stran nesdělí dvanáct měsíců před uplynutím dvacetiletého období, že si přeje, aby se účinnost této smlouvy skončila, prodlužuje se její účinnost pokaždé o pět dalších let tak dlouho, dokud jedna z Vysokých smluvních stran dvanáct měsíců před uplynutím běžícího pětiletí písemně neoznámí svůj úmysl její účinnost ukončit.

Čemuž na svědomí zmocněnci podepsali tuto smlouvu a připojili k ní své pečeti.

Sepsáno ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a srbsko-charvatském. Obě znění mají stejnou platnost.

V Bělehradě, devátého května roku tisícího devítistého čtyřicátého šestého.

Z plné moci presidenta Československé republiky
Zd. Fierlinger

Z plné moci Presidia Národního shromáždění Federativní lidové republiky Jugoslavie
J. B. Tito

L. S. L. S.

SHLÉDNUVŠE A PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU A VĚDOUCE, ŽE ÚSTAVODÁRNÉ NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NÍ SOUHLASÍ, PROHLAŠUJEME JI ZA SCHVÁLENU, PŘIJATU, POTVRZENU A UTVRZENU A MOCÍ LISTU TOHOTO PODEPSANÉHO NAŠÍ RUKOU VLASTNÍ JI SCHVALUJEME, PŘIJÍMÁME, POTVRZUJEME A UTVRZUJEME, SLIBUJÍCE SLOVEM SVÝM, JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, ŽE JI PEVNĚ A NEPORUŠITELNĚ ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NÍ JEDNÁNO BYLO Z JAKÉKOLI PŘÍČINY A JAKÝMKOLI VYMYŠLENÝM ZPŮSOBEM.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST VYHOTOVITI KÁZALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

JENŽ JEST DÁN V NÁMĚŠTI NAD OSLAVOU, DNE 20. ČERVENCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO ČTYŘICÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

JAN MASARYK v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly podle čl. VI. smlouvy vyměněny v Praze dne 26. července 1946, a že smlouva podle téhož článku smlouvy nabyla účinnosti ihned po podpisu, t.j. dnem 9. května 1946.

Zd. Fierlinger v. r.

za ministra Masaryka.

Ugovor

o prijateljstvu, uzajamnoj pomoći i saradnji u miru izmedju FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE i ČEHOSLOVAČKE REPUBLIKE

Prezidijum Narodne Skupštine Federativne Narodne Republike Jugoslavije, i

Prezident Čehoslovačke Republike

u želji da se svečano potvrde veze iskrenog prijateljstva koje od pamtiveka spajaju bratske slovenske narode Čehoslovačke i Jugoslavije i koje je bilo u ovom pobedonosnom ratu ponovo potvrdjeno u zajedničkoj borbi protiv istoga neprijatelja i iste opasnosti,

imajući u vidu životni interes obeju zemalja za uzajamnu odbranu u slučaju da bi Nemačka obnovila svoju napadačku politiku protiv njihove slobode, političke nezavisnosti i teritorijalnog integriteta,

uvereni da je zajednička odbrana protiv takve opasnosti u interesu održavanja medjunarodnog mira i bezbednosti, što je cilj i Povelje Organizacije Ujedinjenih Naroda, koju su obe zemlje prihvatile,

rešeni dalje učvršćivati i produbljavati duhovne i ekonomske veze, koje su već ranije bile stvorene zajedničkim naporima izmedju obeju zemalja,

rešili su da zaključe ugovor i imenovali za svoje opunomoćenike:

PREZIDIJUM NARODNE SKUPŠTINE FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE,

Pretsednika Vlade Federativne Narodne Republike Jugoslavije, Maršala Jugoslavije, gospodina Josipa *Broza-Tita*,

PREZIDENT ČEHOSLOVAČKE REPUBLIKE,

Pretsednika Vlade, gospodina Zdenjeka *Fierlingera*,

koji su se, pošto su izmenili svoja punomoćja, nadjena u dobrom i ispravnom obliku, saglasili u sledećem:

Član I

Visoke Strane Ugovornice sporazumele su se da će se u interesu obeju zemalja i njihovih naroda udružiti u politici oprobanog i trajnog prijateljstva, koje će učvršćivati uskom saradnjom izmedju obeju zemalja.

Član II

Visoke Strane Ugovornice obavezuju se da će preduzeti zajednički sve mere u svojoj moći da onemoguće bilo kakovu novu pretnju i da spreče ponavljanje napada od strane Nemačke ili bilo koje druge države koja bi se s njom direktno ili bilo na koji drugi način udružila.

U tu svrhu Visoke Strane Ugovornice učestvovaće u duhu najiskrenije saradnje u svim medjunarodnim akcijama za održavanje medjunarodnog mira i bezbednosti i u potpunosti doprinosiće tome da bi se ovaj cilj ostvario.

Pri izvršenju ovog Ugovora Visoke Strane Ugovornice pridržavaće se svojih obaveza kao članice Organizacije Ujedinjenih Naroda.

Član III

Ako bi jedna od Visokih Strana Ugovornica bila upletena u neprijateljstvo sa Nemačkom, koja bi ponovila svoju napadačku politiku ili sa kojom bilo drugom državom koja bi se sa Nemačkom udružila u cilju napadačke akcije, druga od Visokih Strana Ugovornica bez odlaganja pružiće joj vojničku i drugu pomoć svim sredstvima koja joj stoje na raspoloženju.

Član IV

Visoke Strane Ugovornice obavezuju se da nijedna od njih neće stupiti u savez, niti uzeti učešća u koaliciji, koji su upereni protiv druge Visoke Strane Ugovornice.

Član V

Visoke Strane Ugovornice učvršćivaće zajednički i svaka u krugu svoje delatnosti, ekonomske, duhovne i druge veze izmedju obeju zemalja na osnovu ugovora i sporazuma zaključenih u tom cilju.

Član VI

Ovaj Ugovor stupa na snagu odmah po potpisivanju i biće ratifikovan u najkraće vreme. Ratifikacioni instrumenti izmeniće se u Pragu što je moguće pre.

Ovaj Ugovor ostaje u važnosti dvadeset godina od trenutka potpisivanja. Ako pak nijedna od Visokih Strana Ugovornica ne saopšti dvanaest meseci pre isteka dvadeseto-

godišnjeg roka da želi da važnost ovog Ugovora prestane, produžuje se njegova važnost svakog puta za pet daljih godina dotle dok jedna od Visokih Strana Ugovornica dvanaest meseci pre isteka tekućeg petogodišnjeg perioda pismeno ne javi svoju nameru obesnažiti ga.

U potvrdu čega su opunomoćenici potpisali ovaj Ugovor i stavili na njega svoje pečate.

Radjeno u dva primerka svaki na češkom i srpsko-hrvatskom jeziku. Oba teksta imaju podjednaku važnost.

U Beogradu devetog maja hiljadu devet stotina četrdeset i šeste godine.

Po ovlašćenju
prezidijuma Narodne Skupštine
Federativne Narodne Republike
Jugoslavije
J. B. Tito

Po ovlašćenju
prezidenta Čehoslovačke republike
Zd. Fierlinger

L. S. L. S.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.